

بررسی رابطه سلامت معنوی بر شادکامی دانشجویان رشته روانشناسی دانشگاه پیام نور قزوین

مهدی قدرتی میرکوهی^۱، راضیه عبادی^۲، سمیه رجبعلی^۳

۱- استادیار روانشناسی دانشگاه پیام نور، تهران-ایران (mahdi.ghodrati@pnu.ac.ir)

۲- کارشناس روان شناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، قزوین، ایران (Raziehebad24@gmail.com)

۳- کارشناس علوم تربیتی، مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه پیام نور، قزوین، ایران (somayeh.rajabAli@gmail.com)

خلاصه

اهداف: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین سلامت معنوی با شادکامی در دانشجویان رشته روانشناسی دانشگاه پیام نور شهر قزوین در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ انجام گرفته است. بدین منظور، با استفاده از روش نمونه گیری دردسترس، از بین دانشجویان به صورت تصادفی انتخاب و تعداد ۵۰ نفر از دانشجویان مورد بررسی قرار گرفتند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه سلامت معنوی پولوتزین و الیسون (۱۹۸۲) و شادکامی آکسفورد استفاده شده است. برای تحلیل داده ها از تی تک نمونه ای، همبستگی پیرسون و رگرسیون و با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ انجام شد. یافته ها: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بین سلامت معنوی، سلامت مذهبی و سلامت وجودی با شادکامی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه، در صورت برنامه ریزی پیرامون ابعاد شناخت معنوی و عواطف دانشجویان، میتوان میزان شادکامی در این گروه عظیم و مهم جامعه را افزایش داد و امیدوارتر بود که این شادکامی دوام و پایداری بیشتری داشته باشد

کلمات کلیدی: سلامت معنوی، شادکامی، دانشجویان.

۱. مقدمه

امروزه توجه به بعد معنوی سلامت در بسیاری از تعاریف ارائه شده برای سلامتی مدنظر قرار گرفته است و پیشنهادهایی برای گنجاندن سلامت معنوی به عنوان یکی از ابعاد سلامتی در تعریف سازمان جهانی بهداشت ارائه شده است. همانگونه که ابعاد جسمی، روانی و اجتماعی به هم ارتباط دارند و در هم تأثیر می گذارند، بعد روحی انسان و سلامت معنوی او با سایر ابعاد سلامت در ارتباط و تأثیرگذار است؛ که بهتر است برای ارتقای سلامت به آن توجه شود. در حال حاضر تعریفی که از سلامت در سازمان جهانی بهداشت عنوان شده عبارت است از یک حالت آسودگی جسمی، روانی، اجتماعی و تنها به نبود بیماری یا ناتوانی اطلاق نمی شود بلکه شامل سه محور جسم، روان و جامعه می شود {۱}.

معنویت یکی از توانمندی های شخصی و از سازه های روانشناسی مثبت قلمداد می شود. معنویت و مذهب، که گاهی افراد آنها را با عنوان سلامت معنوی و اعمال مذهبی تعبیر می کنند، با هم همپوشانی دارند؛ یعنی هر دو چارچوب